

«Vstaňte, nebojte se.»

(Mt 17,7)

Když Petr, Jakub a Jan vystoupili s Ježíšem na vysokou horu, **setkali se tváří v tvář s Bohem a poznají ho v celé jeho nádheře.** Ze strachu padají k zemi, ale Ježíš se jich dotýká a promlouvá k nim: **«Vstaňte, nebojte se.»**[1]

Sloveso **“vstát”** vyjadřuje Zmrtvýchvstání, zatímco **“nebojte se”** jsou první slova, která Zmrtvýchvstalý řekl ženám u prázdného hrobu. **Tato Ježíšova slova jsou pozváním k novému životu, který pro nás připravil.**

Často se setkáváme s těžkostmi a překázkami: chudoba, deprese, sklíčenost..., **a dokonce se může vloučit pochybnost, kam se poděla Boží láska.**

“Pokaždé, když nás přepadne strach, když nás trápí bolest, můžeme poznat pravou skutečnost, která se v tom skrývá: **je to Ježíš, který je přítomný [...]** nechme ho **vstoupit do našeho života.** [...] A pak dále žijme to, co od nás žádá Bůh, a milujme bližního. Zjistíme, že Ježíš je vždy láska.”[2]

“Na konci loňského roku procházela moje země velmi těžkým obdobím, **mé město zasáhla vlna strachu.** Velmi jsem se obávala o svou rodinu a přátele, ale snažila jsem se zůstat pevná v naději v Boha.

S některými mladými **jsme se rozhodli, že pomůžeme rodinám v tíživé situaci** s potravinovými balíčky, ale na nějakou dobu jsme s tím museli přestat. Po několika dnech **jsme se znovu setkali a dodali si odvahy navzájem.**

Rozhodli jsme se, že budeme důvěřovat Ježíši a pokračovat s pomocí těm, kteří to potřebují. Tak jsme dokázali pomoci více než 40 rodinám **a pochopili jsme, že díky Boží lásce a naší jednotě můžeme skutečně něco změnit.**”

1 - Srov. Mt 17,7

2 - Ch. Lubichová, Slovo života, srpen 2002, idem, Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5) Città Nuova, Roma 2017, str. 665